

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 3119/93 af 8. november 1993 om særlige foranstaltninger til fremme af forarbejdning af visse citrusfrugter 17
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3120/93 af 11. november 1993 om fastsættelse af minimumsimpportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenolie-sektoren 20
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 3121/93 af 10. november 1993 om udstedelse af importdokumenter for konserves af visse arter af tunfisk og bonit med oprindelse i visse tredjelande 23
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3122/93 af 11. november 1993 om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld 24
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3123/93 af 11. november 1993 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 25
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3124/93 af 11. november 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 27
- Kommissionens forordning (EF) nr. 3125/93 af 11. november 1993 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 29

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

- ★ Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer 32

Kommissionen

93/583/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 28. juli 1993 om fastlæggelse af den liste over produkter, der er fastsat i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 39

93/584/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 22. oktober 1993 om kriterierne for forenklede procedurer for udsætning af genetisk modificerede planter i henhold til artikel 6, stk. 5, i Rådets direktiv 90/220/EØF 42

93/585/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 26. oktober 1993 om godkendelse af kriterierne for tildeling i Irland af yderligere referencemængder til de mælkeproducenter, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 44

93/586/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 27. oktober 1993 om godkendelse af kriterierne for tildeling i Danmark af yderligere referencemængder til de mælkeproducenter, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 45

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 577/93 af 8. marts 1993 om fuldstændig eller delvis suspension af toldsatterne for visse varer henhørende under kapitel 1 til 24 i Den Kombinerede Nomenklatur og med oprindelse i Malta (1993) (EFT nr. L 61 af 13. 3. 1993) 46
- * Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2552/93 af 13. september 1993 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af kunstig korund med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Rusland og Ukraine med undtagelse af import af den pågældende vare, som sælges til eksport til Fællesskabet af selskaber, hvis tilsagn er blevet godtaget (EFT nr. L 235 af 18. 9. 1993) 46

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3118/93

af 25. oktober 1993

om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Vedtagelsen af en fælles transportpolitik indebærer i henhold til traktatens artikel 75, stk. 1, litra b), bl.a. fastsættelse af betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;

nævnte bestemmelse omfatter fjernelse af enhver restriktion over for den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er etableret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen skal udføres;

for at sikre en smidig og gnidningsløs iværksættelse af nævnte bestemmelse bør der indføres en overgangsordning for cabotagekørsel, inden den endelige ordning tages i anvendelse;

kun transportvirksomheder, der har en fællesskabstilladelse som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstats områder ⁽⁴⁾, eller transportvirksomheder, som har ret til at udføre visse kategorier af international transport, kan få adgang til cabotagekørsel;

med overgangsordningen bør der indføres et gradvis stigende kontingent for fællesskabstilladelser til cabotagekørsel;

der bør fastsættes betingelser for udstedelse og anvendelse af disse tilladelser til cabotagekørsel;

de bestemmelser, der i værtslandet skal gælde for cabotagekørsel, bør fastsættes;

der bør indføres bestemmelser, der giver mulighed for at gribe ind på markedet for de pågældende transporter i tilfælde af alvorlige forstyrrelser; der må med henblik herpå fastlægges en tilpasset beslutningsprocedure og indsamles de nødvendige statistiske oplysninger;

medlemsstaterne bør yde hinanden gensidig bistand med henblik på tilfredsstillende gennemførelse af den indførte ordning, navnlig for så vidt angår sanktioner, der skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelser; sanktionerne må ikke være diskriminerende og skal stå i forhold til overtrædelsens art; det skal være muligt at indbringe spørgsmålet for domstolene;

Kommissionen bør regelmæssigt forelægge en rapport om anvendelsen af denne forordning;

for at opfylde de forpligtelser, der påhviler Rådet, bør der fastsættes en dato for ikrafttrædelsen af en endelig ordning, som gør det muligt at udføre cabotagekørsel uden kvantitative restriktioner —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Enhver transportvirksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, og som er indehaver af en fællesskabstilladelse i henhold til forordning (EØF) nr. 881/92, har adgang til på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning, midlertidigt at udføre intern vejgodstransport for fremmed regning i en anden medlemsstat, i det følgende benævnt henholdsvis »cabotagekørsel« og »værtsmedlemsstat«, uden at have hjemsted eller andet forretningssted dér.

⁽¹⁾ EFT nr. C 317 af 7. 12. 1991, s. 10, og EFT nr. C 172 af 8. 7. 1992, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. C 150 af 15. 6. 1992, s. 336.

⁽³⁾ EFT nr. C 169 af 6. 7. 1992, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1.

2. Endvidere har enhver transportvirksomhed, der i etableringsmedlemsstaten efter lovgivningen i denne stat har ret til at udføre vejgodstransport for fremmed regning som nævnt i punkt 1, 2 og 3 i bilaget til første direktiv⁽¹⁾, på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning, alt efter det enkelte tilfælde, adgang til at udføre cabotagekørsel af samme art eller cabotagekørsel med køretøjer af samme kategori.

3. Der gælder ingen restriktioner for adgang til cabotagekørsel som led i transport som omhandlet i punkt 5 i bilaget til første direktiv.

4. Enhver virksomhed, der i etableringsmedlemsstaten efter lovgivningen i denne stat har ret til at udføre vejgodstransport for egen regning, har adgang til at udføre cabotagekørsel for egen regning som defineret i punkt 4 i bilaget til første direktiv.

Kommissionen fastlægger gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke.

Artikel 2

1. Med henblik på en gradvis indførelse af den i artikel 12 nævnte endelige ordning udføres cabotagekørsel i en periode fra 1. januar 1994 til 30. juni 1998 inden for rammerne af et fællesskabskontingent for cabotagekørsel, jf. dog artikel 1, stk. 3.

Tilladelse til cabotagekørsel udstedes i overensstemmelse med modellen i bilag I.

Fællesskabskontingentet for cabotagekørsel omfatter 30 000 tilladelser til cabotagekørsel med en gyldighedsperiode på to måneder; kontingentet forhøjes hvert år med 30 % fra den 1. januar 1995.

2. En tilladelse til cabotagekørsel kan på en medlemsstats anmodning, som skal fremsættes inden den 1. november hvert år, ændres til to kortvarige tilladelser, med en gyldighedsperiode på én måned.

De kortvarige tilladelser til cabotagekørsel udstedes i overensstemmelse med modellen i bilag II.

3. Kontingentet fordeles mellem medlemsstaterne på følgende måde:

⁽¹⁾ Rådets første direktiv af 23. juli 1962 om fælles regler for visse former for vejgodstransport. (EFT nr. 70 af 6. 8. 1962, s. 2005/62); direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 881/92 (EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1).

	1994	1995	1996	1997	1. januar 1998 til 30. juni 1998
Belgien	2 593	3 371	4 383	5 698	3 704
Danmark	2 516	3 271	4 253	5 529	3 594
Tyskland	4 252	5 528	7 187	9 344	6 074
Grækenland	1 146	1 490	1 937	2 519	1 638
Spanien	2 688	3 495	4 544	5 908	3 841
Frankrig	3 516	4 571	5 943	7 726	5 022
Irland	1 169	1 520	1 976	2 569	1 670
Italien	3 520	4 576	5 949	7 734	5 028
Luxembourg	1 207	1 570	2 041	2 654	1 726
Nederlandene	3 662	4 761	6 190	8 047	5 231
Portugal	1 525	1 983	2 578	3 352	2 179
Det Forenede Kongerige	2 206	2 868	3 729	4 848	3 152

Artikel 3

1. De tilladelser til cabotagekørsel, der er omhandlet i artikel 2, giver indehaveren adgang til lejekøbskontrakt udføre cabotagekørsel.

2. Tilladelse til cabotagekørsel gives af Kommissionen til etableringsmedlemsstaterne og udstedes til de transportvirksomheder, som ansøger derom, af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten.

Etableringsmedlemsstatens kendetegn anføres i tilladelse.

3. Tilladelse til cabotagekørsel udfærdiges i transportvirksomhedens navn. Den kan ikke af transportvirksomheden overdrages til tredjemand. Hver tilladelse til cabotagekørsel kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen.

Ved »køretøj« forstår et motorkøretøj, som er registreret i etableringsmedlemsstaten, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er registreret i etableringsmedlemsstaten, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

Den ikke-hjemmehørende transportvirksomhed skal råde fuldt ud over køretøjet enten som ejer eller f.eks. i kraft af en afbetalingsaftale, en lejekontrakt eller en lejekøbskontrakt (leasing).

Når der er tale om en lejekontrakt, skal køretøjet lejes af transportvirksomheden i etableringsmedlemsstaten med henblik på cabotagekørsel. Den ikke-hjemmehørende transportvirksomhed kan dog for at fuldføre en cabotagekørsel, der er afbrudt på grund af et uheld eller en ulykke, leje et køretøj i værtsmedlemsstaten på samme betingelser som hjemmehørende transportvirksomheder.

Tilladelse til cabotagekørsel og efter omstændighederne lejekontrakten skal følge med motorkøretøjet.

4. Tilladelse til cabotagekørsel skal på forlangende forevises kontrolpersonalet.

5. Den dato, fra hvilken tilladelsen til cabotagekørsel gælder, skal af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten anføres på tilladelsen, inden den anvendes.

Artikel 4

Transport, der foretages på grundlag af en tilladelse til cabotagekørsel, indføres i et hæfte med kørselsrapporter, hvis blade sammen med tilladelsen otte dage efter udløbet af tilladelsens gyldighedsperiode tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten, som har udstedt tilladelsen.

Hæftet med kørselsrapporter udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag III.

Artikel 5

1. Ved udgangen af hvert kvartal og inden for en frist på tre måneder, som Kommissionen i det i artikel 7 omhandlede tilfælde kan nedsætte til én måned, sender den kompetente myndighed eller det kompetente organ i hver medlemsstat Kommissionen oplysninger vedrørende den cabotagekørsel, der er udført i det pågældende kvartal af de hjemmehørende transportvirksomheder; oplysningerne udtrykkes i transporterede tons og i tons-kilometer.

Denne underretning sker ved hjælp af et skema, der udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag IV.

2. Kommissionen sender snarest muligt medlemsstaterne oversigter udarbejdet på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i henhold til stk. 1.

Artikel 6

1. Udførelsen af cabotagekørsel er, med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne, undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

- a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter
- b) køretøjernes vægt og dimensioner: vægt og dimensioner kan efter omstændighederne overstige dem, der er gældende i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, men de kan under ingen omstændigheder overstige de tekniske standarder, der er fastlagt i de beviser for overensstemmelse, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 86/364/EØF⁽¹⁾
- c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier gods, navnlig farligt gods, letfordærlige levnedsmidler og levende dyr

⁽¹⁾ EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 48.

d) køre- og hviletid

e) merværdiafgift (moms) på transportydelser. På dette område gælder artikel 21, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EØF⁽²⁾ for de ydelser, der er omhandlet i artikel 1 i denne forordning.

2. De tekniske standarder for køretøjskonstruktion og -udstyr, som køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde, er dem, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.

3. Bestemmelserne i stk. 1 skal finde anvendelse på ikke-hjemmehørende transportvirksomheder på samme betingelser som dem, medlemsstaten pålægger de i staten hjemmehørende virksomheder, for at forhindre en åbenlys eller skjult forskelsbehandling som følge af nationalitet eller etableringssted.

4. Hvis det konstateres, at det på baggrund af de indvundne erfaringer er nødvendigt at tilpasse listen i stk. 1 over områderne for værtsmedlemsstatens bestemmelser, ændrer Rådet denne liste med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 7

1. I tilfælde af alvorlige forstyrrelser på markedet for national transport inden for et bestemt geografisk område, som skyldes cabotagekørsel, eller som forværres af denne, kan enhver medlemsstat forelægge sagen for Kommissionen med henblik på vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger, idet medlemsstaten meddeler Kommissionen de nødvendige oplysninger, samt hvilke foranstaltninger den påtænker at træffe over for de hjemmehørende transportvirksomheder.

2. I stk. 1 forstås ved:

— »alvorlige forstyrrelser på markedet for intern transport inden for et bestemt geografisk område«, at der på dette marked opstår problemer, der er specifikke for dette marked, og som medfører et alvorligt og tilsyneladende vedvarende udbudsoverskud i forhold til efterspørgslen, hvilket indebærer en trussel for mange vejgodstransportvirksomheders økonomiske ligevægt og overlevelsessevne

— »geografisk område« et område, som omfatter en del af eller hele en medlemsstats område, eller som udstrækker sig til at omfatte en del af andre medlemsstaters område eller hele deres område.

3. Kommissionen undersøger situationen på grundlag af bl.a. de seneste kvartalsoplysninger, der er omhandlet i artikel 5, og træffer efter høring af det rådgivende udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3916/90⁽³⁾, inden for en frist på en måned efter modtagelsen af medlemsstatens anmodning afgørelse om, hvorvidt der er grundlag for at træffe beskyttelsesforanstaltninger, og vedtager dem i bekræftende fald.

⁽²⁾ Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1); direktivet er senest ændret ved direktiv 92/111/EØF (EFT nr. L 384 af 30. 12. 1992, s. 47).

⁽³⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1990, s. 10.

Disse foranstaltninger kan gå så vidt som til midlertidigt at udelukke det pågældende område fra nærværende forordnings anvendelsesområde.

Gyldighedsperioden for de foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, er højst seks måneder, og den kan forlænges én gang med de samme begrænsninger.

Kommissionen underretter straks medlemsstaterne og Rådet om enhver afgørelse, der træffes i henhold til dette stykke.

4. Hvis Kommissionen beslutter at træffe beskyttelsesforanstaltninger vedrørende en eller flere medlemsstater, skal de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder træffe foranstaltninger af tilsvarende omfang over for de hjemmehørende transportvirksomheder og underrette Kommissionen herom.

Sidstnævnte foranstaltninger anvendes senest fra samme dato som de beskyttelsesforanstaltninger, som Kommissionen træffer beslutning om.

5. Hver medlemsstat kan forelægge den i stk. 3 nævnte kommissionsafgørelse for Rådet inden for en frist på 30 dage efter datoen for meddelelsen af denne.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på 30 dage efter den dato, hvor det får sagen forelagt af en medlemsstat, eller, hvis det får sagen forelagt af flere medlemsstater, efter den dato, hvor det får den forelagt første gang.

De i stk. 3, tredje afsnit, fastsatte begrænsninger gælder for Rådets afgørelse.

De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater skal træffe foranstaltninger af tilsvarende omfang over for de hjemmehørende transportvirksomheder og underrette Kommissionen herom.

Hvis Rådet ikke træffer afgørelse inden for den frist, der er nævnt i andet afsnit, bliver Kommissionens afgørelse endelig.

6. Hvis Kommissionen finder, at de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger skal videreføres, forelægger den et forslag for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand med henblik på anvendelsen af denne forordning.

2. Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed kan, uden at det berører en eventuel straffesag, iværksætte sanktioner over for de ikke-hjemmehørende transportvirksomheder, som i forbindelse med cabotagekørsel på denne medlemsstats område har gjort sig skyldige i overtrædelse af denne forordning eller af nationale eller fællesskabsregler på transportområder. Myndigheden iværksætter disse sanktioner på et ikke-diskriminerende grundlag og i overensstemmelse med stk. 3.

3. De i stk. 2 omhandlede sanktioner kan bl.a. bestå i en advarsel eller ved alvorlige eller gentagne overtrædelser i et midlertidigt forbud mod cabotagekørsel på den værtsmedlemsstats område, hvor overtrædelsen er begået.

Forelægges der en forfalsket tilladelse til cabotagekørsel, inddrages det forfalskede dokument omgående og sendes snarest muligt til den kompetente myndighed i transportvirksomhedens etableringsmedlemsstat.

4. Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed underretter etableringsmedlemsstatens kompetente myndigheder om, hvilke overtrædelser der er konstateret, og om, hvilke sanktioner der eventuelt er iværksat over for transportvirksomheden, og kan ved alvorlige eller gentagne overtrædelser lade underretningen ledsage af en anmodning om, at der iværksættes sanktioner.

I tilfælde af alvorlige eller gentagne overtrædelser tager etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed stilling til, om der bør iværksættes passende sanktioner over for den pågældende transportvirksomhed; myndigheden skal tage hensyn til eventuelle sanktioner i værtsmedlemsstaten og skal påse, at de sanktioner, der iværksættes over for den pågældende transportvirksomhed, som helhed betragtet står i et rimeligt forhold til den eller de overtrædelser, der ligger til grund for sanktionerne.

De sanktioner, der iværksættes af etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed kan, efter høring af værtsmedlemsstatens kompetente myndighed, gå så vidt som til at inddrage tilladelsen til erhvervsudøvelse inden for vejgodstransport.

Etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed kan også i henhold til national lovgivning fremstille den pågældende transportvirksomhed for en kompetent national instans.

Den underretter værtsmedlemsstatens kompetente myndighed om, hvilke beslutninger der træffes i henhold til de foregående afsnit.

Artikel 9

Medlemsstaterne sikrer, at ansøgeren om eller indehaveren af en cabotagetilladelse kan indbringe afgørelsen om afslag eller om inddragelse af denne tilladelse samt enhver anden administrativ sanktion, som etableringsmedlemsstatens eller værtsmedlemsstatens kompetente myndighed har iværksat over for ham, for en domstol.

Artikel 10

Medlemsstaterne vedtager i tide de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 11

Hvert andet år og første gang senest den 30. juni 1996 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 12

1. Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.
2. Anvendelsen af den i artikel 2 omhandlede ordning med fællesskabstilladelser og -kontingenter ophører den 1. juli 1998.
3. Fra denne dato har enhver ikke-hjemmehørende transportvirksomhed, der opfylder betingelserne i artikel 1, ret til midlertidigt og uden kvantitative restriktioner at

udføre intern vejgodstransport i en anden medlemsstat, uden at have hjemsted eller andet forretningssted dér.

På baggrund af erfaringerne, udviklingen på transportmarkedet samt de fremskridt, der gøres med hensyn til harmonisering på transportområdet, forelægger Kommissionen eventuelt Rådet et forslag om ledsagebestemmelser til den endelige ordning, vedrørende et passende system for overvågning af markederne for cabotagekørsel og tilpasning af de i artikel 7 omhandlede beskyttelsesforanstaltninger.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. oktober 1993.

På Rådets vegne

Ph. MAYSTADT

Formand

BILAG I

(a)

(Kraftigt grønt papir — mål DIN A4)

(Forsiden af cabotagetilladelsen)

(Angivelse af gyldighedsperiodens udløb)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (e) og (f))

KOMMISSIONEN FOR
DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER

(Tørstempel for
Kommissionen for
De Europæiske
Fællesskaber)

Den stat, der
udsteder til-
ladelsen — landets
nationalitetsbetegnelse ⁽¹⁾

Angivelse af den
kompetente myndighed eller
det kompetente organ

CABOTAGETILLADELSE NR. ...

til intern vejgodstransport i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, udført af en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed (cabotage)

Denne tilladelse berettiger
.....
.....
.....
.....
.....
.....⁽²⁾

til at udføre intern vejgodstransport i en anden medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab end den, hvor tilladelsens indehaver er etableret, med et motorkøretøj eller med et vogntog med flere sammenkoblede køretøjer samt til at udføre tomkørsel med sådanne køretøjer på hele Fællesskabets område.

Denne tilladelse er gyldig i to måneder fra den
til den

Udstedt i, den

(3)

⁽¹⁾ Belgien (B), Danmark (DK), Tyskland (D), Grækenland (GR), Spanien (E), Frankrig (F), Irland (IRL), Italien (I), Luxembourg (L), Nederlandene (NL), Portugal (P), Det Forenede Kongerige (GB).
⁽²⁾ Transportvirksomhedens navn eller firmanavn samt fuldstændige adresse.
⁽³⁾ Underskrift og stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der udsteder tilladelsen.

(b)

(Side 2 af cabotagetilladelsen)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (c) og (d))

Almindelige bestemmelser

Denne tilladelse giver ret til at udføre intern vejgodstransport i alle andre medlemsstater end den, hvor tilladelsens indehaver er etableret (cabotage).

Den er personlig og kan ikke overdrages.

Den kan inddrages af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt den, eller i tilfælde af förfalskning af tilladelsen af den medlemsstat, i hvilken cabotagetransporten udføres.

Den kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen. Ved køretøj forstås et motorkøretøj, som er registreret i etableringsmedlemsstaten eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er registreret i etableringsmedlemsstaten, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

Den skal i tilfælde af et vogntog følge motorkøretøjet.

Den skal medføres i køretøjet sammen med et rapporthæfte for intern cabotagetransport, der udføres på grundlag af tilladelsen.

Cabotagetilladelsen og rapporthæftet skal udfyldes, inden cabotagetransporten påbegyndes.

Tilladelsen og rapporthæftet for intern cabotagetransport skal på forlangende forevises for kontrolpersonalet.

Med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne er udførelsen af cabotagetransport undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

- a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter
- b) køretøjets vægt og dimensioner; vægt og dimensioner kan eventuelt overskride dem, der er gældende i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, men de kan på ingen måde overskride de tekniske standarder, der er angivet i typeattesten
- c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier af gods, navnlig farligt gods, letfordærvelige levnedsmidler og levende dyr
- d) køre- og hviletid
- e) moms på transportydelser.

De tekniske standarder for køretøjskonstruktion og -udstyr, som køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde, er dem, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.

Denne tilladelse skal tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der har udstedt den, senest otte dage efter datoen for udløbet af gyldighedsperioden.

(c) og (d)

(Tredje, fjerde og femte side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (b))

(e) og (f)

(Sjette, syvende og ottende side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (a))

BILAG II

(a)

(Kraftigt lyserødt papir — mål DIN A4)

(Forsiden af tilladelsen til kortvarig cabotagekørsel)

(Angivelse af gyldighedsperiodens udløb)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (e) og (f))

KOMMISSIONEN FOR
DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER(Tørstempel for
Kommissionen for
De Europæiske
Fællesskaber)Den stat, der
udsteder til-
ladelsen — landets
nationalitetsbetegnelse ⁽¹⁾Angivelse af den
kompetente myndighed eller
det kompetente organ

CABOTAGETILLADELSE NR. ...

til intern vejgodstransport i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, udført af
en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed (cabotage)

Denne tilladelse berettiger

.....

.....

.....

.....

..... ⁽²⁾til at udføre intern vejgodstransport i en anden medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab end
den, hvor tilladelsens indehaver er etableret, med et motorkøretøj eller med et vogntog med flere sammen-
koblede køretøjer samt til at udføre tomkørsel med sådanne køretøjer på hele Fællesskabets område.

Denne tilladelse er gyldig i en måned fra den

til den

Udstedt i, den

⁽³⁾⁽¹⁾ Belgien (B), Danmark (DK), Tyskland (D), Grækenland (GR), Spanien (E), Frankrig (F), Irland (IRL), Italien (I), Luxembourg (L), Nederlandene (NL), Portugal (P), Det Forenede Kongerige (GB).⁽²⁾ Transportvirksomhedens navn eller firmanavn samt fuldstændige adresse.⁽³⁾ Underskrift og stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der udsteder tilladelsen.

(b)

(Side 2 af tilladelsen til kortvarig cabotagekørsel)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (c) og (d))

Almindelige bestemmelser

Denne tilladelse giver ret til at udføre intern vejgodstransport i alle andre medlemsstater end den, hvor tilladelsens indehaver er etableret (cabotage).

Den er personlig og kan ikke overdrages.

Den kan inddrages af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt den, eller i tilfælde af forfalskning af tilladelsen af den medlemsstat, i hvilken cabotagetransporten udføres.

Den kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen. Ved køretøj forstås et motorkøretøj, som er registreret i etableringsmedlemsstaten eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er registreret i etableringsmedlemsstaten, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

Den skal i tilfælde af et vogntog følge motorkøretøjet.

Den skal medføres i køretøjet sammen med et rapporthæfte for intern cabotagetransport, der udføres på grundlag af tilladelsen.

Cabotagetilladelsen og rapporthæftet skal udfyldes, inden cabotagetransporten påbegyndes.

Tilladelsen og rapporthæftet for intern cabotagetransport skal på forlangende forevises for kontrolpersonalet.

Med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne er udførelsen af cabotagetransport undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

- a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter
- b) køretøjets vægt og dimensioner; vægt og dimensioner kan eventuelt overskride dem, der er gældende i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, men de kan på ingen måde overskride de tekniske standarder, der er angivet i typeattesten
- c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier af gods, navnlig farligt gods, letfordærlige levnedsmidler og levende dyr
- d) køre- og hviletid
- e) moms på transportydelse.

De tekniske standarder for køretøjskonstruktion og -udstyr, som køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde, er dem, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.

Denne tilladelse skal tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der har udstedt den, senest otte dage efter datoen for udløbet af gyldighedsperioden.

(c) og (d)

(Tredje, fjerde og femte side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (b))

(e) og (f)

(Sjette, syvende og ottende side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (a))

BILAG III

(a)

(Mål DIN A4)

(Forsiden af omslaget til rapporthæftet)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på bagsiden)

Stat, der har udstedt hæftet

Angivelse af den kompetente myndighed eller det kompetente organ

Landets nationalitetsbetegnelse ⁽¹⁾

Hæfte nr. ...

RAPPORTHÆFTE FOR INTERN CABOTAGETRANSPORT

Dette hæfte er gyldigt indtil den ⁽²⁾.

Udstedt i , den

⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nationalitetsbetegnelse for medlemsstaterne :

Belgien (B), Danmark (DK), Tyskland (D), Grækenland (GR), Spanien (E), Frankrig (F), Irland (IRL), Italien (I), Luxembourg (L), Nederlandene (NL), Portugal (P), Det Forenede Kongerige (GB).

⁽²⁾ Gyldighedsperioden kan ikke overskride cabotagetilladelsens gyldighedsperiode.

⁽³⁾ Stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der udsteder hæftet.

(b)

(Bagsiden af første omslagsblad til rapporthæftet)

1. (Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på forsiden)
2. (Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat)

Almindelige bestemmelser

1. Dette hæfte indeholder 25 afrikelige blade nummereret fra 1 til 25, på hvilke det gods, der transporteres på grundlag af en cabotagetilladelse skal angives ved pålæsningen. Hvert hæfte har et nummer, som er anført på alle dets blade.
2. Transportvirksomheden er ansvarlig for behørig udfærdigelse af rapporterne vedrørende intern cabotage-transport.
3. Intern cabotage-transport indføres på særskilte blade, alt efter om det drejer sig om cabotage med tilladelse eller konsekutiv cabotage.
4. Hæftet skal medføres i køretøjet under cabotagekørslen. Det skal på forlangende forevises for kontrolpersonalet.
5. Rapporterne skal under hensyn til punkt 3 ovenfor benyttes i nummerorden, og de oplysninger, der anføres deri, skal overholde den kronologiske orden, i hvilken de på hinanden følgende pålæsninger har fundet sted.
6. Hver rubrik i rapporten skal udfyldes nøjagtigt og letlæseligt med blokbogstaver, der ikke kan udviskes.
7. De udfærdigede rapporter skal indsendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ i den medlemsstat, der har udstedt dette hæfte, senest otte dage efter udløbet af den måned, der svarer til optegnelserne. I tilfælde, hvor en transport strækker sig over to opgørelsesperioder, er den dato, på hvilken pålæsningen er foretaget, afgørende for den periode, hvortil rapporten skal henregnes (f.eks. skal transport af gods, der pålæses i slutningen af januar og aflæses i begyndelsen af februar, medtages i rapporterne for januar måned).

(c)

(Forsiden af det blad, der er indskudt før de 25 afrikelige blade)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat)

Forklarende bemærkninger

De oplysninger, der skal anføres på de efterfølgende blade, vedrører alt gods, der transporteres på grundlag af en cabotagetilladelse.

Der skal udfyldes en linje på bladet for hvert pålæst vareparti.

Kolonne 2: Angiv i givet fald den oplysning, som den medlemsstat, der udsteder hæftet, anmoder om.

Kolonne 3: Angiv den dag (01, 02 ... 31) i den øverst på bladet anførte måned, på hvilken kørslen med lastet vogn er påbegyndt.

Kolonne 4 og 5: Angiv stedet samt eventuelt amt, departement, provins, delstat osv.

Kolonne 6: Anvend følgende nationalitetsbetegnelser:

— Belgien:	B
— Danmark:	DK
— Tyskland:	D
— Grækenland:	GR
— Spanien:	E
— Frankrig:	F
— Irland:	IRL
— Italien:	I
— Luxembourg:	L
— Nederlandene:	NL
— Portugal:	P
— Det Forenede Kongerige:	GB

Kolonne 7: Angiv kørselsstrækningen mellem varepartiets pålæsnings- og aflæsningssted.

Kolonne 8: Angiv varepartiets vægt i tons med én decimal (f.eks. 10,0 tons) med de samme betegnelser, som benyttes i tolddeklarationen; vægten af containere eller paller skal ikke medregnes.

Kolonne 9: Angiv så nøjagtigt som muligt arten af varen i partiet.

Kolonne 10: Kolonne forbeholdt myndighederne.

BILAG IV

**TRANSPORTYDELSER UDFØRT I LØBET AF (KVARTAL) (ÅR) PÅ GRUNDLAG
AF CABOTAGETILLADELSER Udstedt af
(LANDETS NATIONALITETSBEDEGNELSE)**

Pålæsnings- og af læsningsmedlemsstat	Antal	
	Transporterede tons	Præsterede tons/kilometer (i tusinder)
D		
F		
I		
NL		
B		
L		
GB		
IRL		
DK		
GR		
E		
P		
Cabotage i alt		

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3119/93

af 8. november 1993

om særlige foranstaltninger til fremme af forarbejdning af visse citrusfrugter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (⁽²⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (⁽³⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

I produktionsårene 1989/90 til 1991/92 fandtes der en ordning med støtte til forarbejdning af mandariner, klementiner og satsumas, som ikke blev videreført i produktionsåret 1992/93; af en sammenligning mellem disse to perioder fremgår det, at det er nødvendigt at genindføre forarbejdning fremmende foranstaltninger for disse produkter at videreføre foranstaltningerne for appelsiner;

produktionen af appelsiner og mandariner er fortsat præget af alvorlig afsætningsvanskeligheder, der dels skyldes sortskarakteristika, dels overskudsproduktion; produktionen af klementiner har udviklet sig så meget gennem de seneste år, at der også her er opstået et overskud; på markedet for friske produkter træder klementiner i stedet for satsumas, som der ligeledes er overskudsproduktion af;

en ordning med støtte til forarbejdning skal kunne fremme forarbejdningen af de pågældende citrusfrugter til enten saft eller stykker i henhold til kontrakter, som indgås mellem forarbejdningsevireksomhederne og producenterne, ved at producenterne sikres en minimumspris og industrien regelmæssig tilførsler;

for at tilskynde producenterne til at levere produkterne til forarbejdning frem for til tilbagekøb bør minimumsprisen ved forarbejdning fastsættes til den højeste tilbagekøbspris for hvert af de pågældende produkter i perioder med omfattende tilbagekøb;

for at undgå konkurrenceforvriddning bør de udligningstilskud, der ydes ved forarbejdning af mandariner og klementiner, for hvert af disse produkter fastsættes på et sådant niveau, at forskellen mellem minimumsprisen og

udligningstilskuddet, dvs. »forarbejdningsevireksomhedernes udgifter«, er lig med udgifterne ved køb af appelsiner, idet der tages hensyn til forskellen i saftudbyttet;

produktionen af satsumas er præget af strukturbestemte mangler i afsætningsleddet, hvilket giver sig udslag i en stor spredning i udbuddet; der bør derfor indføres en særlig støtte til de citrusfrugtproducentorganisationer, der indgår kontrakter med forarbejdningsevireksomhederne, samt et udligningstilskud til sidstnævnte; den planlagte fordeling af beløbene mellem støtte og udligningstilskud bygger på, at den økonomiske indsats nødvendigvis først og fremmest skal være rettet mod udbudsleddet; for at sektoren kan tilpasse sig de nye bestemmelser er det nødvendigt, at der i en overgangsperiode også ydes støtte for forarbejdning af satsumas til individuelle citrusfrugtproducenter;

for at sikre, at de tærskler, der findes i citrusfrugtsektoren i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72 (⁽⁴⁾), er effektive, må der ved fastsættelsen af tærsklerne tages hensyn til de mængder, der leveres til forarbejdning i henhold til nærværende forordning;

forordning (EØF) nr. 2601/69 (⁽⁵⁾) og (EØF) nr. 1123/89 (⁽⁶⁾) bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Appelsiner, mandariner og klementiner

Artikel 1

For mandariner, klementiner og appelsiner, der er høstet i Fællesskabet, anvendes der en ordning med udligningstilskud for forarbejdning til saft.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede ordning er baseret på kontrakter mellem producenter og forarbejdningsevireksomheder.

Af kontrakterne skal fremgå, hvilke mængder de omfatter, i hvilken takt tilførslerne skal indgå til forarbejdningsevireksomhederne, og hvilken pris der skal betales producenterne.

(⁽¹⁾) EFT nr. C 259 af 23. 9. 1993, s. 8.

(⁽²⁾) Udtalelse afgivet den 29. oktober 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

(⁽³⁾) Udtalelse afgivet den 20. oktober 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

(⁽⁴⁾) EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

(⁽⁵⁾) EFT nr. L 324 af 27. 12. 1969, s. 21.

(⁽⁶⁾) EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 25.

Når kontrakterne er indgået, sendes de til de pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, som har ansvaret for den kvalitative og kvantitative kontrol af tilførslerne til forarbejdningsvirksomhederne.

Artikel 3

Udligningstilskuddet ydes til forarbejdningsvirksomheden for de mængder, producenten har leveret i henhold til de i artikel 2 omhandlede kontrakter, idet det er en forudsætning, at forarbejdningsvirksomheden har betalt producenten en pris for råvarerne, der mindst er lig med minimumsprisen, som for hvert af de pågældende produkter fastsættes til den højeste tilbagekøbspris i perioder med betydelige tilbagekøb. Minimumsprisen fastsættes inden hvert produktionsårs begyndelse.

Artikel 4

1. For appelsiner må udligningstilskuddet ikke overstige forskellen mellem minimumsprisen, jf. artikel 3, og de gældende råvarepriser i producerende tredjelande.
2. For mandariner og klementiner fastsættes udligningstilskuddet på et sådant niveau, at forarbejdningsvirksomhedernes udgifter for hvert af disse produkter bliver lig med virksomhedernes udgifter for appelsiner, idet der tages hensyn til forskellen i saftudbyttet.
3. Udligningstilskuddet udbetales til forarbejdningsvirksomheden efter anmodning, så snart kontrolmyndighederne i den medlemsstat, hvor forarbejdningen foretages, har konstateret, at de produkter, kontrakterne omhandler, er blevet forarbejdet.
4. Udligningstilskuddets størrelse fastsættes inden hvert produktionsårs begyndelse.

AFSNIT II

Satsumas

Artikel 5

1. For satsumas, der er høstet i Fællesskabet og forarbejdet til stykker, anvendes der en støtteordning, som omfatter :
 - støtte til citrusfrugtproducentorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 13a i forordning (EØF) nr. 1035/72
 - udligningstilskud til virksomheder, der foretager forarbejdningsvirksomheder til stykker.
2. Dog kan de individuelle citrusfrugtproducenter, der er omhandlet i artikel 19c i forordning (EØF) nr. 1035/72, i produktionsåret 1993/1994 modtage en støtte, der svarer

til 2/3 af den støtte, producentorganisationerne modtager, såfremt alle andre gældende bestemmelser på området overholdes.

Artikel 6

Den i artikel 5 omhandlede ordning er baseret på kontrakter mellem citrusfrugtproducenter eller citrusfrugtproducentorganisationer og forarbejdningsvirksomheder på de vilkår, der er fastsat i artikel 2.

Artikel 7

Ydelsen af udligningstilskuddet og fastsættelsen af minimumsprisen sker i henhold til artikel 3.

Artikel 8

1. Støttebeløbet må ikke overstige 75 % af det gennemsnitlige udligningstilskud, som i produktionsårene 1989/90, 1990/91 og 1991/92 er ydet til virksomheder, der forarbejder satsumas til stykker.
2. Støtten udbetales til de i artikel 5 omhandlede citrusfrugtproducentorganisationer efter anmodning, så snart kontrolmyndighederne i den medlemsstat, hvor forarbejdningen foretages, har konstateret, at de satsumas, kontrakterne omhandler, er leveret til forarbejdningsindustrien.
3. Udligningstilskuddet må ikke overstige 25 % af det gennemsnitlige udligningstilskud, som i produktionsårene 1989/90, 1990/91 og 1991/92 er ydet til virksomheder, der forarbejder satsumas til stykker.
4. Udligningstilskuddet udbetales til forarbejdningsvirksomheden efter anmodning, så snart kontrolmyndighederne i den medlemsstat, hvor forarbejdningen foretages, har konstateret, at de satsumas, kontrakterne omhandler, er forarbejdet til stykker.
5. Udligningstilskudsbeløbet og støttebeløbet fastsættes for en periode på tre produktionsår. Når denne periode er udløbet og forholdene i sektoren, bl.a. med hensyn til koncentrationen af udbuddet, er undersøgt, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 10 og på grundlag af undersøgelsen fastsætte de beløb, der skal anvendes i de efterfølgende produktionsår.

AFSNIT III

Almindelige bestemmelser

Artikel 9

1. De mængder appelsiner, der leveres til forarbejdning i henhold til denne forordning, lægges til de mængder, der leveres til intervention, når det efter artikel 16b i

forordning (EØF) nr. 1035/72 skal fastslås, om den for dette produkt fastsatte tærskel er overskredet. Med henblik herpå forhøjes denne tærskel med en mængde svarende til gennemsnittet af de mængder appelsiner, der er ydet udligningstilskud for i produktionsårene 1984/85 til 1988/89.

2. Med henblik på iværksættelsen af artikel 16a, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1035/72 sidestilles de mængder mandariner og klementiner, der leveres til forarbejdning i henhold til denne forordning:

- med produktionen til konsum i frisk tilstand ved fastsættelsen af interventionstærskler
- med en mængde, der er omfattet af en interventionsforanstaltning, ved konstatering af en eventuel overskridelse af interventionstærsklerne.

3. De mængder satsumas, der leveres til forarbejdning i henhold til denne forordning, lægges til de mængder, der leveres til intervention, når det efter artikel 16a i forordning (EØF) nr. 1035/72 skal fastslås, om den for dette produkt fastsatte tærskel er overskredet. Med henblik herpå forhøjes denne tærskel med en mængde svarende til gennemsnittet af de mængder appelsiner, der er ydet udligningstilskud for i produktionsårene 1989/90 og 1991/92.

Artikel 10

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, herunder fastsættelse af minimumspriser, udligningstilskud og støtte til producentorganisationerne, vedtages

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 1993.

På Rådets vegne

W. CLAES

Formand

efter proceduren i artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1035/72.

Artikel 11

Foranstaltningerne i denne forordning betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkedene i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugs-politik⁽¹⁾. De finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen.

Artikel 12

Inden udgangen af produktionsåret 1995/96 forelægger Kommissionen om nødvendigt Rådet en rapport om anvendelsen af denne ordning, efter omstændighederne ledsaget af passende forslag.

Artikel 13

Rådets forordning (EØF) nr. 2601/69 og (EØF) nr. 1123/89 ophæves.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3120/93

af 11. november 1993

om fastsættelse af minimumsimpportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2046/92⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1900/92⁽⁴⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1901/92⁽⁶⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86⁽⁸⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92⁽¹⁰⁾, særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon⁽¹¹⁾, og

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78⁽¹²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation⁽¹³⁾ er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁴⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 8. og 9. november 1993 indebærer, at minimumsimpportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimpportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 2.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenoliesektoren er fastsat i bilag II.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag I.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 12. november 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren (1)

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	79,00 (2)
1509 10 90	79,00 (2)
1509 90 00	92,00 (3)
1510 00 10	77,00 (2)
1510 00 90	122,00 (4)

(1) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

(2) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

a) Libanon: 0,60 ECU/100 kg

b) Tunesien: 12,69 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift

c) Tyrkiet: 22,36 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift

d) Algeriet og Marokko: 24,78 ECU/100 kg, såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

(3) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,86 ECU/100 kg

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,09 ECU/100 kg.

(4) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,25 ECU/100 kg

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 5,80 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren (1)

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	17,38
0711 20 90	17,38
1522 00 31	39,50
1522 00 39	63,20
2306 90 19	6,16

(1) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3121/93

af 10. november 1993

om udstedelse af importdokumenter for konserver af visse arter af tunfisk og bonit med oprindelse i visse tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92
af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for
fiskeri — og akvakulturvarer⁽¹⁾, ændret ved forordning
(EØF) nr. 697/93⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 3900/92 af 23. december 1992 om særlige gennemfø-
relsesbestemmelser for Fællesskabets importordning for
konserver af visse arter af tunfisk, bonit og sardin og om
fastsættelse af de mængder af samme produkter, der kan
indføres i 1993⁽³⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3900/92
tildeles 15 554 tons af den samlede mængde på 103 693
tons nye importører; hvis der ansøges om importdoku-
menter for mængder, der er større end den mængde, der
er til rådighed, fastsætter Kommissionen ifølge artikel 4,
stk. 2, i nævnte forordning en enhedssats for nedsættelsen
af de ansøgte mængder;for de nye importører overstiger de mængder, for hvilke
der er indgivet ansøgning den 5. november 1993, denmængde, der er til rådighed; det bør derfor fastsættes, i
hvilket omfang der kan udstedes importdokumenter;de mængder, for hvilke der er udstedt importdokumenter,
omfatter 15 554 tons; følgelig bør udstedelsen af disse
dokumenter suspenderes for nye importører —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Importdokumenter for konserver af tunfisk af slægten
Thunnus, af bugstribet bonit (*Euthynnus pelamis*) og af
andre arter af slægten *Thunnus* henhørende under
KN-kode ex 1604 14 11, ex 1604 14 19, ex 1604 19 30
og ex 1604 20 70 med oprindelse i de i artikel 1, stk. 1, i
forordning (EØF) nr. 3900/92 omhandlede tredjelande, for
hvilke der er indgivet ansøgning i henhold til artikel 3,
stk. 1, litra b), i nævnte forordning den 5. november 1993,
og som er indsendt til Kommissionen den 8. november
1993, udstedes for 3,23 % af den mængde, der er ansøgt
om.For så vidt angår de i stk. 1 omhandlede produkter
suspenderes udstedelsen af importdokumenter for ansø-
ninger i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning
(EØF) nr. 3900/92, som er indgivet fra den 8. november
1993.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 12. november 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 1993.

På Kommissionens vegne

Yannis PALEOKRASSAS

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 388 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 76 af 30. 3. 1993, s. 12.⁽³⁾ EFT nr. L 392 af 31. 12. 1992, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3122/93

af 11. november 1993

om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands
tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol nr. 4 om
bomuld, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse, særlig den dertil knyttede protokol nr. 14,
og Kommissionens forordning (EØF) nr. 4006/87⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81
af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for
støtteordningen vedrørende bomuld⁽²⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 1554/93⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2169/81
omhandlede tillægsstøttebeløb er fastsat i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 2419/93⁽⁴⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 3085/93⁽⁵⁾;

anvendelsen af de regler og nærmere bestemmelser, som
indeholdes i forordning (EØF) nr. 2419/93 på de oplys-
ninger, som Kommissionen for øjeblikket sidder inde
med, medfører ændring af det nugældende støttebeløb i
overensstemmelse med angivelserne i artikel 1 til denne
forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2169/81 omhand-
lede støtte for ikke-egreneret bomuld fastsættes til 64,297
ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. november 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 222 af 1. 9. 1993, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 277 af 10. 11. 1993, s. 25.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3123/93

af 11. november 1993

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 3,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2703/93⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes

den repræsentative markedskurs, der er konstateret i referenceperioden fra 10. november 1993, for så vidt angår de flydende valutaer;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2703/93, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. november 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22.⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 245 af 1. 10. 1993, s. 108.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. november 1993 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Tredjelande (*)
0709 90 60	83,63 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	83,63 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	36,78 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 90 91	78,48
1001 90 99	78,48 ⁽²⁾
1002 00 00	112,66 ⁽⁴⁾
1003 00 10	119,26
1003 00 20	119,26
1003 00 80	119,26 ⁽²⁾
1004 00 00	90,74
1005 10 90	83,63 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	83,63 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	99,31 ⁽⁴⁾
1008 10 00	25,19 ⁽²⁾
1008 20 00	25,45 ⁽⁴⁾
1008 30 00	23,99 ⁽²⁾
1008 90 10	(⁷)
1008 90 90	23,99
1101 00 00	147,40 ⁽²⁾
1102 10 00	195,25
1103 11 30	90,76
1103 11 50	90,76
1103 11 90	170,39
1107 10 11	150,57
1107 10 19	115,26
1107 10 91	223,16 ⁽¹⁰⁾
1107 10 99	169,50 ⁽²⁾
1107 20 00	195,73 ⁽¹⁰⁾

(¹) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(²) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(³) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(⁴) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(⁵) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(⁶) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92 (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22), ændret ved forordning (EØF) nr. 560/91 (EFT nr. L 62 af 8. 3. 1991, s. 26).

(⁷) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(⁸) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

(⁹) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslavakiet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 585/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

(¹⁰) I overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 nedsættes denne importafgift med 5,44 ECU/ton for produkter med oprindelse i Tyrkiet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3124/93

af 11. november 1993

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjesKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93⁽²⁾,
særlig artikel 12, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt
skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 1681/93⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der
ændrer denne;for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendesden repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 10. november 1993, for så vidt angår de
flydende valutaer;de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og
c), i forordning (EØF) nr. 1766/92, skal forhøjes, fastsættes
i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 12. november 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22.⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. november 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 11	1. term.	2. term.	3. term.
		12	1	2
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	15,21	16,31	12,49
1001 90 99	0	15,21	16,31	12,49
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	21,29	22,83	17,50
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 30	0	0	0	0
1103 11 50	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 11	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
		12	1	2	3
1107 10 11	0	27,07	29,03	22,23	22,23
1107 10 19	0	20,23	21,69	16,61	16,61
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3125/93

af 11. november 1993

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93⁽²⁾,
særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på
verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1
i forordningen, og priserne på disse produkter inden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de
elementer, der er nævnt i artikel 2 i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 1533/93⁽³⁾ om gennemførelsesbe-
stemmelser for ydelse af eksportrestitutioner og om de
foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af forstyrrelser i
kornsektoren;restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og
rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder,
der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer;
disse mængder er fastsat i forordning (EØF) nr. 1533/93;situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan
nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differenti-
eres efter deres bestemmelsessted;restitutionen skal fastsættes mindst en gang om
måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁴⁾
fastsatte repræsentative markedskurser anvendes tilomregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes
valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugs-
omregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betin-
gelsesne for anvendelse og fastsættelse af disse omreg-
ningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 1068/93⁽⁵⁾;anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller
priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de
beløb som er angivet i bilaget;ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁶⁾ er der udstedt
forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab
og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og
Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række
tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens
artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved resti-
tutionsfastsættelsen;Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse
inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF)
nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes
til de i bilaget angivne beløb.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 12. november 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22.⁽³⁾ EFT nr. L 151 af 23. 6. 1993, s. 15.⁽⁴⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.⁽⁶⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 1993.

På Kommissionens vegne
René STEICHEN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. november 1993 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
0709 90 60 000	—	—	1005 90 00 000	03	25,00
0712 90 19 000	—	—		04	15,00
1001 10 00 200	—	—		02	0
1001 10 00 400	—	—	1007 00 90 000	—	—
1001 90 91 000	05	52,00	1008 20 00 000	—	—
	02	0	1101 00 00 100	01	73,00
1001 90 99 000	03	42,00	1101 00 00 130	01	68,00
	02	15,00	1101 00 00 150	01	63,00
1002 00 00 000	03	25,00	1101 00 00 170	01	58,00
	02	15,00	1101 00 00 180	01	55,00
1003 00 10 000	05	63,00	1101 00 00 190	—	—
	02	0	1101 00 00 900	—	—
1003 00 20 000	03	58,00	1102 10 00 500	01	73,00
	02	15,00	1102 10 00 700	—	—
1003 00 80 000	03	58,00	1102 10 00 900	—	—
	02	15,00	1103 11 30 200	01	— ⁽³⁾
1004 00 00 200	05	52,00	1103 11 30 900	—	—
	02	0	1103 11 50 200	01	— ⁽³⁾
1004 00 00 400	—	—	1103 11 50 400	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 50 900	—	—
			1103 11 90 200	01	— ⁽³⁾
			1103 11 90 800	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande

02 Andre tredjelande

03 Schweiz, Østrig, Liechtenstein, Ceuta og Melilla

04 Zone I, zone III b), zone VIII a), Cuba og Ungarn

05 Algeriet og Marokko.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

(3) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/89/EØF

af 25. oktober 1993

om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75 og 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (⁽²⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (⁽³⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

Det er en forudsætning for at kunne fjerne fordrejning af konkurrencen mellem transportvirksomheder i medlemsstaterne, at afgiftssystemerne harmoniseres, og at der indføres retfærdige ordninger for opkrævning af afgifter hos transportvirksomhederne med henblik på dækning af infrastrukturomkostningerne;

disse mål kan kun nås etapevis;

en vis grad af harmonisering med hensyn til punktafgifter på brændstof er blevet gennemført med vedtagelsen af Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om

harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (⁽⁴⁾) og 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier (⁽⁵⁾);

tilpasningen af de nationale afgiftsordninger bør under de nugældende omstændigheder begrænses til kun at omfatte erhvervskøretøjer hvis højst tilladte bruttovægt overskrider et givet niveau;

med henblik herpå bør der fastsættes mindstesatser for de køretøjsafgifter, der i øjeblikket anvendes i medlemsstaterne, eller som kunne træde i stedet for disse;

visse medlemsstater skal forhøje deres nugældende køretøjsafgifter betydeligt; for at der kan ske en gradvis tilpasning, må der indføres en overgangsperiode, hvor disse medlemsstater kan anvende reducerede satser;

for visse former for lokal transport i medlemsstaterne med ringe betydning for EF's transportmarked gælder der for tiden nedsatte køretøjsafgifter; for at sikre en harmonisk overgang skal medlemsstaterne kunne indføre midlertidige undtagelser fra mindstesatserne;

medlemsstaterne bør have tilladelse til at anvende nedsatte satser eller undtagelser for køretøjer, hvis drift må antages at være uden indvirkning på EF's transportmarked;

for at tage hensyn til visse ganske særlige forhold bør der fastsættes en procedure, hvorved medlemsstaterne kan bibeholde undtagelser eller yderligere nedslag;

den eksisterende konkurrencefordrejning kan ikke fjernes alene ved harmonisering af afgifterne, herunder punktaf-

(⁽¹⁾) EFT nr. C 79 af 26. 3. 1988, s. 8,
EFT nr. C 75 af 20. 3. 1991, s. 1, og
EFT nr. C 311 af 27. 11. 1992, s. 63.

(⁽²⁾) EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 51,
EFT nr. C 150 af 15. 6. 1992, s. 324, og
EFT nr. C 21 af 25. 1. 1993, s. 522.

(⁽³⁾) EFT nr. C 208 af 8. 8. 1988, s. 32,
EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 21, og
EFT nr. C 19 af 25. 1. 1993, s. 74.

(⁽⁴⁾) EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 12.

(⁽⁵⁾) EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 19.

gifterne, men den kan, indtil der er indført afgiftsformer, der er teknisk og økonomisk mere velegnede, dæmpes ved at der gives mulighed for at bibeholde eller indføre vejafgifter eller indføre brugsafgifter på anvendelse af motorveje og på visse betingelser andre veje;

vej- og brugsafgifter må ikke indebære forskelsbehandling eller uhensigtsmæssigt omfattende formaliteter, og de må heller ikke skabe hindringer ved de indre grænser; brugsafgiftssatsen skal fastsættes ud fra, hvor længe den pågældende infrastruktur benyttes;

for at sikre, at brugsafgifter og vejafgifter anvendes ensartet, bør der fastlægges visse regler for deres anvendelse, f.eks. karakteristika for de infrastrukturer, hvor disse brugs- og vejafgifter finder anvendelse, maksimumssats for brugsafgifter og generelle regler, der skal overholdes;

to eller flere medlemsstater kan samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning, hvis bestemte yderligere betingelser overholdes; i sådanne ordninger kan der tages hensyn til særlige geografiske og økonomiske forhold, som gør sig gældende for transportvirksomhederne i nogle medlemsstater, og som i nogle tilfælde forværres af urolige politiske forhold i visse tredjelande;

der bør fastsættes en stram tidsplan for en fornyet gennemgang af dette direktivs bestemmelser og for en tilpasning af dem i fornødent omfang til en mere områdebetinget afgiftsordning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Medlemsstaterne tilpasser om nødvendigt deres afgiftsordninger for køretøjer samt deres vej- og brugsafgiftsordninger i overensstemmelse med dette direktiv.

Direktivet gælder ikke for køretøjer, som udelukkende udfører transport i medlemsstaternes oversøiske områder.

Det gælder heller ikke for køretøjer, som er registreret på De Kanariske Øer, i Ceuta og Melilla og på Azorerne og Madeira, og som udelukkende udfører transport i disse områder eller mellem disse områder og henholdsvis Spaniens eller Portugals kontinentale område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

— »motorvej»: en vej, som specielt er anlagt og bygget til færdsel med motorkøretøjer, som ikke har tilkørsel fra tilgrænsende ejendomme, og som

i) i de to færdselsretninger har særskilte vejbaner, der bortset fra særlige steder og midlertidige foranstaltninger er adskilt fra hinanden enten ved en

midterrabat, der ikke er bestemt til færdsel, eller undtagelsesvis ved andre midler

ii) ikke krydses i samme niveau af anden vej, jernbane, sporvognsline eller fodgængerpassage

iii) er særlig afmærket som motorvej

— »vejafgift»: opkrævet betaling af et bestemt beløb for et køretøjs tilbagelæggelse af en strækning mellem to punkter på en af de i artikel 7, litra d), nævnte infrastrukturer, idet beløbets størrelse afhænger af den tilbagelagte afstand og køretøjsklassen

— »brugsafgift»: betaling af et bestemt beløb, der giver et køretøj ret til at benytte de i artikel 7, litra d), nævnte infrastrukturer i et nærmere bestemt tidsrum

— »køretøj»: et motorkøretøj eller en kombination af sammenkoblede køretøjer, som udelukkende er beregnet til vejgodstransport, og hvis højst tilladte bruttovægt er mindst 12 tons.

Afgifter af køretøjer

Artikel 3

1. De i artikel 1 omhandlede afgifter på køretøjer er følgende:

- Belgien: taxe de circulation sur les véhicules automobiles/verkeersbelasting op de autovoertuigen
- Danmark: vægtafgift af motorkøretøjer m.v.
- Tyskland: Kraftfahrzeugsteuer
- Grækenland: Τέλη κυκλοφορίας
- Spanien:
 - a) impuesto sobre vehículos de tracción mecánica
 - b) impuesto sobre actividades económicas, men dog udelukkende den del af beløbet, som opkræves for motorkøretøjer
- Frankrig:
 - a) taxe spéciale sur certains véhicules routiers
 - b) taxe différentielle sur les véhicules à moteur
- Irland: vehicle excise duty
- Italien:
 - a) tassa automobilistica
 - b) addizionale del 5 % sulla tassa automobilistica
- Luxembourg:
 - taxe sur les véhicules automoteurs
- Nederlandene:
 - motorrijtuigenbelasting

- Portugal :
 - a) imposto de camionagem
 - b) imposto de circulação
 - Det Forenede Kongerige : vehicle excise duty.
2. Hvis en medlemsstat ændrer en af de i stk. 1 nævnte afgifter til en anden af samme type, underretter den Kommissionen, der foretager de fornødne tilpasninger.

Artikel 4

Bestemmelserne for opkrævning og inddrivelse af de i artikel 3 omhandlede afgifter fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Den enkelte medlemsstat kan kun opkræve de i artikel 3 omhandlede afgifter på køretøjer, der er registreret i medlemsstaten selv.

Artikel 6

1. Uanset strukturen i de i artikel 3 nævnte afgifter fastsætter medlemsstaterne afgiftssatserne på en sådan måde, at de for hver af de i bilaget nævnte klasser eller underklasser af køretøjer ikke er mindre end de i bilaget fastlagte mindstesatser.
2. Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Portugal bemyndiges til indtil den 31. december 1997 at anvende reducerede satser på mindst 50 % af de i bilaget fastlagte mindstesatser.
3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede satser eller undtagelser for
 - forsvarrets, civilforsvarrets, brandvæsenets, andre beredskabstjenesters, ordensmagtens og vejvæsenets køretøjer
 - køretøjer, som kun undtagelsesvis kører på offentlig vej i registreringsmedlemsstaten, og som anvendes af fysiske eller juridiske personer, hvis hovedvirksomhed ikke er godstransport, men dog kun hvis den transportvirksomhed, som udføres med sådanne køretøjer, ikke er konkurrenceforvridende, samt hvis Kommissionens samtykke indhentes.
4. Med forbehold af den i artikel 12 omhandlede revision kan medlemsstaterne indtil den 1. juli 1998 anvende særundtagelser for køretøjer med højst tre aksler, som udelukkende anvendes til lokal transport i den enkelte medlemsstat.

Anvendelsen af disse undtagelser evalueres regelmæssigt af Kommissionen, som aflægger rapport herom til Rådet hvert år.

5. a) Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med enstemmighed, kan tillade en medlemsstat at bibeholde undtagelser fra eller yderligere

nedslag i de afgifter af køretøjer, som er begrundet i en specifik politik hos medlemsstaten af socioøkonomisk art, eller som er knyttet til dens infrastrukturer. Sådanne undtagelser eller nedslag kan kun anvendes på køretøjer, som er registreret i medlemsstaten, og som udelukkende udfører transportvirksomhed inden for en velafgrænset del af dens område.

- b) En medlemsstat, der ønsker at opretholde en undtagelse eller et nedslag, underretter Kommissionen derom og meddeler den ligeledes alle nødvendige oplysninger. Kommissionen underretter inden for en frist på en måned de øvrige medlemsstater om den undtagelse eller det nedslag, der er ønsket.

Rådet anses for at have givet tilladelse til opretholdelse af undtagelsen eller nedslaget, hvis hverken Kommissionen eller nogen anden medlemsstat inden for en frist på to måneder fra den dato, på hvilken de andre medlemsstater blev underrettet i overensstemmelse med litra b), første afsnit, anmoder om, at spørgsmålet behandles af Rådet.

6. Medlemsstaterne må ikke indrømme undtagelser fra eller nedslag i de i artikel 3 nævnte afgifter, som måtte bevirke, at den skyldige afgift bliver mindre end de i stk. 1 og 2 i nærværende artikel nævnte mindstesatser, jf. dog stk. 3 til 5 i nærværende artikel, samt artikel 6 i Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne (¹).

7. De i stk. 1 nævnte mindstesatser forbliver uændrede indtil den 31. december 1997. Fra denne dato tilpasser Rådet eventuelt ovennævnte mindstesatser på de i traktaten fastsatte vilkår.

Vej- og brugsafgifter

Artikel 7

Medlemsstaterne kan bibeholde eller indføre vejafgifter og/eller indføre brugsafgifter, såfremt følgende betingelser overholdes :

- a) Vejafgifter og brugsafgifter må ikke opkræves samtidig for anvendelse af en og samme vejstrækning.

Medlemsstaterne kan dog på vejnet, hvor der betales brugsafgift, ligeledes opkræve vejafgift for benyttelse af broer, tunneler og veje over bjergpas.

- b) Afgifterne opkræves uden direkte eller indirekte forskelsbehandling begrundet i transportvirksomhedens nationalitet eller transportens afsendelses- eller bestemmelsessted, jf. dog artikel 8, stk. 2, litra e), og artikel 9.

(¹) EFT nr. L 368 af 17. 12. 1992, s. 38.

c) Afgifterne opkræves, og betalingen af dem kontrolleres, på en sådan måde, at trafikstrømmen sinkes mindst muligt, og således at enhver obligatorisk kontrol ved Fællesskabets indre grænser undgås; med dette for øje samarbejder medlemsstaterne navnlig med henblik på at give transportvirksomhederne mulighed for at erlægge brugsafgifterne uden for de medlemslande, hvor de anvendes.

d) Afgifterne opkræves kun for anvendelse af motorveje, andre flersporede veje med karakter af motorvej, broer, tunneler og veje over bjergpas.

I en medlemsstat uden et generelt motorvejsnet eller et net af tosporede veje (adskilte vejbaner) med tilsvarende karakteristika kan vej- eller brugsafgifter dog opkræves for anvendelse af den øverste vejklasse i den pågældende medlemsstat.

Afgifterne kan ligeledes efter høring af Kommissionen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i Rådets beslutning af 21. marts 1962 om indførelse af en fremgangsmåde til forudgående undersøgelse og forhandling om visse administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne påtænker at udstede på transportområdet⁽¹⁾, opkræves for anvendelse af andre strækninger af hovedvejsnettet, særlig når sikkerhedsmæssige grunde taler for det.

e) En medlemsstat kan fastsætte, at der for køretøjer, som er registreret i den, skal opkræves brugsafgifter for anvendelse af dens vejnet som helhed.

f) Brugsafgifterne fastsættes af de pågældende medlemsstater til højst 1 250 ECU pr. år, inkl. administrative udgifter; ved fastsættelsen af satsen inden for dette loft kan medlemsstaterne tage den nationale afgift på køretøjer i betragtning.

Loftet tages op til revision den 1. januar 1997 og derefter hvert andet år; Rådet foretager de eventuelt nødvendige tilpasninger på de i traktaten fastsatte vilkår.

g) Satserne for brugsafgifterne står i forhold til, hvor længe de pågældende infrastrukturer benyttes.

En medlemsstat kan nøjes med kun at anvende en årlig sats for køretøjer, der er registreret i den.

h) Satserne for vejafgifter baseres på omkostningerne i forbindelse med bygning, drift og udvikling af det pågældende infrastrukturnet.

Artikel 8

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning på deres samlede

⁽¹⁾ EFT nr. 23 af 3. 4. 1962, s. 720/62. Beslutningen er ændret ved Rådets beslutning af 22. november 1973 (EFT nr. L 347 af 17. 12. 1973, s. 48).

område. I så fald inddrager medlemsstaterne Kommissionen snævert i udarbejdelsen af den fælles brugsafgiftsordning samt i tilrettelæggelse af ordningens senere funktion og eventuelle ændringer.

2. For en sådan fælles ordning gælder følgende bestemmelser, jf. dog artikel 7:

a) den fælles årlige brugsafgift fastsættes af de deltagende medlemsstater på et niveau, som ikke må overstige den i artikel 7, litra f), nævnte sats

b) betaling af den fælles brugsafgift giver adgang til det vejnet, som hver medlemsstat har fastlagt i overensstemmelse med artikel 7, litra d)

c) andre deltagende medlemsstater kan tilslutte sig den fælles ordning

d) de deltagende medlemsstater udarbejder et fordelings-system, så hver enkelt medlemsstat får en rimelig del af brugsafgiftsprovenuet

e) de deltagende medlemsstater kan indtil senest den 31. december 1997 anvende en passende nedsat brugsafgiftssats for køretøjer, der er registreret i visse medlemsstater, hvis økonomier udviser en forskellig udviklingsgrad, og som er ugunstigt stillet på grund af deres særlige geografiske beliggenhed, hvilket forhold eventuelt kan være forværret af politisk uro i visse tredjelande.

Artikel 9

En særlig ordning for grænseområderne kan efter høring af Kommissionen og efter fremgangsmåden i Rådets beslutning af 21. marts 1962 indføres af de relevante medlemsstater.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 10

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes anvendelse af:

a) særlige afgifter

- som opkræves ved registreringen af køretøjer, eller
- som pålægges køretøjer eller læs af særlig stor vægt eller særlig store dimensioner

b) parkeringsafgifter og særlige afgifter for kørsel i byer

c) regulerende afgifter med specifikt sigte på at undgå trafikoverbelastning på visse steder og tidspunkter.

Artikel 11

1. Med henblik på anvendelsen af dette direktiv fastsættes ecuværdien i de forskellige nationale valutaer en gang om året. De kurser, der skal anvendes, er dem, som gælder den første arbejdsdag i oktober, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; de har virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår.

2. Medlemsstaterne kan opretholde de beløb, som gælder ved den i stk. 1 omhandlede årlige tilpasning, såfremt omregningen af disse beløb udtrykt i ecu medfører en ændring udtrykt i national valuta på under 5 % eller under 5 ECU, idet det laveste af disse to beløb er afgørende.

Artikel 12

1. Kommissionen aflægger senest den 31. december 1997 rapport til Rådet om gennemførelsen af dette direktiv på baggrund af den teknologiske udvikling og udviklingen i trafikbelastningen.

For at Kommissionen kan udarbejde ovennævnte rapport, meddeler medlemsstaterne senest den 1. juni 1997 Kommissionen de nødvendige oplysninger.

Rapporten ledsages eventuelt af forslag til udarbejdelse af en omkostningsfordelingsordning, der bygger på områdeprincippet, og hvor nationale grænser ikke spiller nogen fremtrædende rolle.

2. Desuden skal de medlemsstater, der indfører elektroniske systemer for opkrævning af vej- og/eller brugsafgif-

ter, tage hensyn til, at det er ønskeligt, at disse systemer kan arbejde sammen.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. oktober 1993.

På Rådets vegne

Ph. MAYSTADT

Formand

BILAG

MINDSTESATSER FOR AFGIFTER AF KØRETØJER

Motorkøretøjer

Antal aksler og højst tilladte bruttovægt (tons)		Mindsteafgift (BCU/år)	
Mindst	Mindre end	Luftaffjedring eller tilsvarende anerkendt affjedring (*) af drivaksel	Andre former for affjedring af drivaksel
<i>2 aksler</i>			
12	13	0	31
13	14	31	86
14	15	86	121
15	18	121	274
<i>3 aksler</i>			
15	17	31	54
17	19	54	111
19	21	111	144
21	23	144	222
23	25	222	345
25	26	222	345
<i>4 aksler</i>			
23	25	144	146
25	27	146	228
27	29	228	362
29	31	362	537
31	32	362	537

(*) Tilsvarende anerkendt affjedring som nærmere fastlagt i bilag III til Rådets direktiv 92/7/EØF af 10. februar 1992 om ændring af Rådets direktiv 83/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 29).

Kombinationer af køretøjer (vogntog)

Antal aksler og højst tilladte bruttovægt (tons)		Mindsteafgift (ECU/år)	
Mindst	Mindre end	Luftaffjedring eller tilsvarende anerkendt affjedring (!) af drivaksel	Andre former for affjedring af drivaksel
<i>2 + 1 aksler</i>			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	28	175	307
<i>2 + 2 aksler</i>			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36	38	465	706
<i>2 + 3 aksler</i>			
36	38	370	515
38	40	515	700
<i>3 + 2 aksler</i>			
36	38	327	454
38	40	454	628
40	44	628	929
<i>3 + 3 aksler</i>			
36	38	186	225
38	40	225	336
40	44	336	535

(!) Se fodnote (!) på side 1 i dette bilag.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. juli 1993

om fastlæggelse af den liste over produkter, der er fastsat i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 339/93

(93/583/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 af 8. februar 1993 om kontrol med, at produkter indført fra tredjelande overholder produktsikkerhedsreglerne (¹), særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 339/93 fastsætter, at Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 9 fastlægger listen over de produkter, der er særlig berørt af artikel 2, andet led;

listen skal fastlægges og ajourføres på grundlag af erfaringerne og/eller de gældende regler for produktsikkerhed, for så vidt angår fællesskabsforskrifterne;

det fremgår af det forberedende arbejde med ovennævnte forordning og arbejdet med at afskaffe kontrollen ved de indre grænser, at medlemsstaterne i forbindelse med kontrollen med at produktsikkerhedsreglerne overholdes især har opmærksomheden henledt på legetøj, lægemidler og levnedsmidler;

legetøj er nemlig produkter, bestemt for en særlig sårbar forbrugerkategori, fordi børn i deres normale adfærd ikke udviser samme påpasselighed som voksne;

endvidere udgør lægemidler og levnedsmidler de to produktkategorier, hvor forbruget mest direkte påvirker brugernes sundhed;

det anses derfor for nødvendigt at medtage legetøj, lægemidler og levnedsmidler i listen over produkter, som er særlig berørt af artikel 2, andet led, i forordning (EØF) nr. 339/93;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der omhandles i nævnte forordnings artikel 9 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Listen over de produkter, der er særlig berørt af artikel 2, andet led, i forordning (EØF) nr. 339/93, omfatter følgende produktkategorier:

- legetøj
- humanmedicinske lægemidler
- veterinærmedicinske lægemidler
- levnedsmidler

således som disse kategorier omhandles af de fællesskabsforskrifter, hvis relevante hovedpunkter til orientering er gengivet i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Medlemsstaterne underretter inden en måned efter meddelelse af denne beslutning Kommissionen om de forholdsregler, de har truffet i medfør heraf.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse forholdsregler.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 1993.

På Kommissionens vegne
Raniero VANNI D'ARCHIRAFI
Medlem af Kommissionen

(¹) EFT nr. L 40 af 17. 2. 1993, s. 1.

BILAG**DE FÆLLESSKABSFORSKRIFTER, DER HENVISES TIL I ARTIKEL 1****Legetøj: Rådets direktiv 88/378/EØF ⁽¹⁾***Hovedprodukter:*

Det af denne beslutning omhandlede legetøj defineres i artikel 1 i direktiv 88/378/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedskrav til legetøj; i direktivets bilag I nævnes de produkter, der ikke betragtes som legetøj i henhold til dette direktiv.

Fællesskabslovgivningen fastsætter bl.a., at et EF-mærke skal være anbragt enten på legetøjet eller på emballagen ifølge bestemmelserne i artikel 11 i direktiv 88/378/EØF.

Da direktiv 88/378/EØF finder anvendelse på legetøj, der skal markedsføres i uforandret stand, vedrører kravet om et EF-mærke kun

- de færdigvarer
- hvis pakningskendetegn (emballage, mærkning, etikettering) tyder på, at de skal markedsføres uden yderligere forarbejdning.

Lægemidler: Rådets direktiv 75/319/EØF ⁽²⁾ og 81/851/EØF ⁽³⁾*Hovedpunkter:*

Hvad angår de humanmedicinske lægemidler, fastsættes det i artikel 16 i det ændrede direktiv 75/319/EØF bl.a., at »medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige forholdsregler for at sikre, at fremstilling af lægemidler betinges af besiddelsen af en tilladelse (...)«, og det tilføjes at denne tilladelse »også kræves for indførsler fra tredjelande til en medlemsstat«.

Det ændrede direktiv 81/351/EØF indeholder i artikel 24 tilsvarende bestemmelser for de veterinærmedicinske lægemidler.

Bevillingen af ovennævnte tilladelser er knyttet til fabrikantens og/eller importørens evne og pligt til at foretage en lang række analyser af de indførte produkters overensstemmelse med markedsføringslovgivningen.

Når denne tilladelsesordning omfatter pligt til en systematisk analyse af de indførte lægemidler, kan toldmyndighederne begrænse deres kontrol af disse produkter til en kontrol af, at nævnte tilladelse forefindes (jf. ovennævnte direktiv 75/319/EØF og 81/851/EØF).

Levnedsmidler: Rådets direktiv 79/112/EØF ⁽⁴⁾*Hovedpunkter:*

Det fremgår af artikel 11 i det ændrede direktiv 79/112/EØF om mærkning af præsentationsmetoder og reklame for levnedsmidler bl.a., at der på den ydre emballage til færdigpakkelede levnedsmidler, som er bestemt for den endelige forbruger, men markedsføres i et tidligere handelsled end salg til denne eller som et bestemt til etableringer (restauranter, hospitaler o.lign.) mindst skal være anført de oplysninger, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, nr. 1, 4 og 6, i givet fald i artikel 9a. Disse obligatoriske oplysninger er følgende: varebetegnelse dato for mindste holdbarhed, eller for letfordærlige levnedsmidler »sidste anvendelsesdato« efterfulgt af opbevaringsbetingelser, navn eller firmanavn og adresse på fabrikanten eller pakkevirksomheden eller på en forhandler, der er etableret inden for Fællesskabet.

De andre oplysninger vedrørende mærkningen, der er fastsat ved direktiv 79/112/EØF, kan kun anføres i de handelsdokumenter, som enten ledsager levnedsmidlerne, eller er blevet fremsendt før leveringen eller samtidig med denne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 187 af 16. 7. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 147 af 9. 6. 1975, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 317 af 6. 11. 1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

Disse minimumsangivelser vedrørende betegnelse, dato og navn eller firmanavn og adresse på fabrikanten eller pakkevirksomheden eller på en forhandler, der er etableret inden for Fællesskabet, er nødvendige for at sikre, at det til den endelige forbruger frembudte produkt har en mærkning, der er i overensstemmelse med direktiv 79/112/EØF, som tager sigte på at beskytte og informere forbrugerne.

Toldmyndighedernes kontrol af, hvorvidt disse obligatoriske oplysninger vedrørende mærkningen mangler, kan sammenfattes således:

- Der skal tages hensyn til bestemmelserne i direktiv 79/112/EØF, særlig bestemmelserne vedrørende varebetegnelse, dato og identifikation af den for markedsføringen ansvarlige samt direktivets undtagelsesbestemmelser (f.eks. artikel 9, stk. 6, om dispensation for datoangivelse).
- Kontrollen skal udelukkende omfatte færdigpakkede varer bestemt for den endelige forbruger (»færdigpakkede levnedsmidler« skal i henhold til den definition, der findes i artikel 1, stk. 3, litra b) som bekendt ikke være påført alle de i direktiv 79/112/EØF fastsatte oplysninger vedrørende mærkningen, såfremt førnævnte obligatoriske minimumsoplysninger findes på den yderste emballage).

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. oktober 1993

om kriterierne for forenkledede procedurer for udsætning af genetisk modificerede planter i henhold til artikel 6, stk. 5, i Rådets direktiv 90/220/EØF

(93/584/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 90/220/EØF af
23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modifi-
cerede organismer⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Finder en kompetent myndighed, at der er opnået tilstrækkelig erfaring med udsætning af visse genetisk modificerede organismer (GMO), kan den indgive anmodning til Kommissionen om anvendelse af forenkledede procedurer for udsætning af sådanne typer GMO'er; Kommissionen skal fastsætte kriterier bygget på hensynet til sikkerheden for menneskers sundhed og for miljøet og på de foreliggende beviser for denne sikkerhed, så den på dette grundlag kan afgøre, om en given forenklet procedure bør godkendes;

der er nu indsamlet viden og data om de nødvendige betingelser for sikkerheden for menneskers sundhed og for miljøet ved udsætning af visse typer GMO'er;

i betragtning af de forskellige sikkerhedskrav til forskellige organismetyper anses det for hensigtsmæssigt, at der fastsættes særskilte kriterier for henholdsvis planter, dyr og mikroorganismer; de kriterier, der fastsættes ved denne beslutning, gælder derfor kun for genetisk modificerede planter, som er den gruppe GMO'er, der hidtil er indhentet flest erfaringer med;

data fra udsætning af genetisk modificerede planter har vist, at sikkerheden ved udsætning af sådanne planter afhænger af egenskaberne ved recipientplantearten, af egenskaberne ved de indsatte sekvenser og disses produkter samt af modtagermiljøet; de kriterier, der skal fastsættes, bør vedrøre vurderingen af de ovennævnte egenskaber;

disse kriterier udgør et objektive og harmoniseret grundlag for beslutninger om anmodninger om anvendelse af forenkledede procedurer;

af klarhedshensyn bør der indføres en ensartet fremgangsmåde for indgivelse af forenkledede anmodninger;

sådanne anmodninger bør være baseret på erfaringerne med de pågældende GMO'er og på beviserne for sikkerheden for menneskers sundhed og miljøet; i dette øjemed bør de ovennævnte erfaringer også kunne omfatte den kompetente myndigheds egne erfaringer med udsætninger af de samme GMO'er og erfaringer med lignende økosystemer for de pågældende GMO'er, det være sig i Fællesskabet eller internationalt;

for at ensartede procedurer, der opfylder kravene til sikkerhed for menneskers sundhed og miljøet, kan anvendes i videst muligt omfang, er det vigtigt, at alle medlemsstaterne har mulighed for at tilslutte sig en given anmodning om anvendelse af forenkledede procedurer; i dette øjemed bør der indføres en passende procedure;

denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som er nedsat i henhold til artikel 21 i direktiv 90/220/EØF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Kommissionen træffer afgørelse i forbindelse med anmodninger om forenkledede procedurer angående genetisk modificerede planter som omhandlet i artikel 6, stk. 5 i direktiv 90/220/EØF og på grundlag af kriterierne i stk. 2, 3 og 4 og tilstrækkelige erfaringer og beviser herfor i overensstemmelse med artikel 2.

2. Kriterier vedrørende egenskaberne ved recipientplantearten er følgende:

a) plantens taksonomiske status og biologi (forplantningsform og bestøvning, evne til at krydse med beslægtede arter) skal være velkendt, og

(¹) EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

- b) der skal foreligge oplysninger om eventuelle vekselvirkninger af relevans for risikovurderingen mellem recipientplantearten og andre organismer i landbrugsøkosystemer eller i det økosystem, hvor den pågældende forsøgudsætning finder sted, og
- c) der bør foreligge videnskabelige data vedrørende sikkerheden for menneskers sundhed og for miljøet ved forsøgudsætninger af genetisk modificerede planter af den samme recipientplanteart.

3. Kriterier vedrørende egenskaberne ved de indsatte sekvenser og disses genprodukter er følgende :

- a) de indsatte sekvenser og disses genprodukter skal være sikre for menneskers sundhed og for miljøet på de betingelser, hvorunder den pågældende forsøgudsætning finder sted, og
- b) de indsatte sekvenser skal være :
- velkarakteriserede og
 - integreret i plantens cellekerne-genom.

4. Kriterium vedrørende egenskaberne ved markudsætningsforsøg, er, at der for at beskytte menneskers sundhed og miljøet under eller efter forsøgudsætningen om fornødent skal anvendes egne metoder til risikohåndtering.

5. Kriterierne i stk. 2 og 3 skal finde anvendelse i alle tilfælde, medens kriteriet i stk. 4 tages med i vurderingen af en foreslået forenklet procedure og anvendes, når det er relevant.

Artikel 2

1. Anmodninger om anvendelse af forenklede procedurer indgives efter procedurerne i stk. 2 og 3 og artikel 3.
2. Anmodninger indgives skriftligt til Kommissionen og vedlægges dokumentationsmateriale, som indeholder en beskrivelse af de foreslåede forenklede procedurer, de (eventuelle) betingelser, de skal anvendes under, og oplys-

ninger og data om de tilstrækkelige erfaringer, der er indhentet med udsætning af de pågældende GMO'er.

3. De tilstrækkelige erfaringer skal vise, at de pågældende GMO'er er sikre for menneskers sundhed og for miljøet og kan eventuelt være baseret på den kompetente myndigheds egne erfaringer med udsætning af de samme GMO'er, erfaringer med udsætning af de pågældende GMO'er i lignende økosystemer samt internationale erfaringer.

Artikel 3

1. Efter at have modtaget en anmodning og det dertil hørende dokumentationsmateriale tilsender Kommissionen straks de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater en kopi heraf.

2. Inden 45 dage efter afsendelsen af anmodningen og det dertil hørende dokumentationsmateriale kan enhver anden kompetent myndighed skriftligt meddele Kommissionen, at den agter at tilslutte sig anmodningen. I dette øjemed kan den pågældende kompetente myndighed indgive supplerende eller yderligere dokumentation til støtte for den oprindelige anmodning.

3. Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist, træffer Kommissionen en beslutning om anmodningen i overensstemmelse med de procedurer, der er omhandlet i artikel 21 i direktiv 90/220/EØF.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. oktober 1993.

På Kommissionens vegne

Yannis PALEOKRASSAS

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. oktober 1993

om godkendelse af kriterierne for tildeling i Irland af yderligere referencemængder til de mælkeproducenter, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(93/585/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1560/93⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92 skal forhøjelsen af de samlede mængder med 0,6 % anvendes således, at der ud over visse producenter, der var blevet udelukket fra tildeling af en specifik referencemængde, og producenter i bjergområder tildeles yderligere mængder til de producenter, der er omhandlet i artikel 5 i nævnte forordning; ifølge sidstnævnte bestemmelse sker tildelingen efter objektive kriterier, der fastsættes efter aftale med Kommissionen;

de kriterier, Irland foreslog den 27. september 1993, bør godkendes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De nationale bestemmelser, der går ud på, at der i Irland tildeles yderligere referencemængder til de producenter, som opfylder alle følgende kriterier, godkendes:

— den disponible referencemængde overstiger ikke 70 200 kg eller 93 600 kg, for så vidt angår producen-

ter, der har opnået yderligere mængder i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84⁽³⁾ eller artikel 8, andet led, i forordning (EØF) nr. 3950/92

- den i 1991/92 eller 1992/93 afsatte produktion udgjorde mindst 85 % af den disponible referencemængde
- en yderligere referencemængde er blevet opnået enten i forbindelse med overførsler med eller uden jordtilliggende eller i forbindelse med midlertidige overdragelser
- bedriftens areal overstiger ikke 28,3 ha
- bedriftens indkomst fra ikke-landbrugsmæssig virksomhed overstiger ikke 14 800 Ir. £.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Irland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. oktober 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 405 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 30.

⁽³⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13. Forordningen ophævet ved forordning (EØF) nr. 3950/92.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. oktober 1993

om godkendelse af kriterierne for tildeling i Danmark af yderligere referencemængder til de mælkeproducenter, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92

(Kun den danske udgave er autentisk)

(93/586/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92
af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og
mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1560/93⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr.
3950/92 skal forhøjelsen af de samlede mængder med
0,6 % anvendes således, at der ud over visse producenter,
der var blevet udelukket fra tildeling af en specifik refe-
rencemængde, og producenter i bjergområder tildeles
yderligere mængder til de producenter, der er omhandlet i
artikel 5 i nævnte forordning; ifølge sidstnævnte bestem-
melse sker tildelingen efter objektive kriterier, der fast-
sættes efter aftale med Kommissionen;de kriterier, Danmark foreslog den 5. og 20. juli 1993, bør
godkendes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*De nationale bestemmelser, der går ud på, at der i
Danmark tildeles yderligere referencemængder til unge
producenter, der nyligt har etableret sig som heitidsjord-
brugere, og til de producenter, hvis referencemængder,
der blev suspenderet i henhold til Rådets forordning
(EØF) nr. 775/87⁽³⁾, er blevet definitivt nedsat, godkendes.*Artikel 2*

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Danmark.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. oktober 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 405 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 30.⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 577/93 af 8. marts 1993 om fuldstændig eller delvis suspension af toldsatsene for visse varer henhørende under kapitel 1 til 24 i Den Kombinerede Nomenklatur og med oprindelse i Malta (1993)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 61 af 13. marts 1993)

Side 3, bilag, løbenummer 16.0055, kolonne (2):

i stedet for: »0208 10 10«,

læses: »0208 10 11
0208 10 19«.

Side 4, bilag, løbenummer 16.0790:

dette løbenummer erstattes af følgende:

»16.0790	ex 0709 90 90	Mandelgræskar og courgetter, i perioden 1. januar til sidste dag i februar. Andre varer, undtagen persille i perioden 1. januar til 31. marts	9 %
16.0795	ex 0709 90 90	Combo, abelmoskus (<i>Hibiscus esculentus</i> L. eller <i>Abelmoschus esculentus</i> (L. Moench)); <i>Moringa oleifera</i> (»drumsticks«)	fri«

Side 7, Taric-koder:

løbenummer 16.2580 affattes således:

»16.2580	ex 1901 10 00	1901 10 00*31
		1901 10 00*33
		1901 10 00*35
		1901 10 00*37
		1901 10 00*81
		1901 10 00*83
		1901 10 00*85
		1901 10 00*87
	ex 1901 90 90	1901 90 90*16
		1901 90 90*18
		1901 90 90*97
		1901 90 90*99«

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 2552/93 af 13. september 1993 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af kunstig korund med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Rusland og Ukraine med undtagelse af import af den pågældende vare, som sælges til eksport til Fællesskabet af selskaber, hvis tilsagn er blevet godtaget

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 235 af 18. september 1993)

Side 2, artikel 1, stk. 1:

i stedet for: »... henhørende under KN-kode ex 2818 00 00 ...«

læses: »... henhørende under KN-kode ex 2818 10 00 ...«